

въ свой-тъ си родъ сѣх по хитри ^аотъ
 9 сынове-тъ на видѣлиж-тѣ. И азъ въ ка-
 зувамъ: ^бНаправѣте си прїатели отъ бо-
 гатство-то на неправдѣ-тѣх, за да ви прїе-
 мжѣтъ въ вѣчны-тъ обиталища, когато о-
 10 ссждѣте. ^вВѣрний-тъ въ малко-то, и въ
 много-то е вѣренъ; а неправедный-тъ въ
 11 малко-то, и въ много-то е неправеденъ.
 И тѣй, ако въ неправедно-то богатство
 12 вы не быхте вѣрни, кой ще ви повѣри
 истинно-то богатство? И ако въ чуждо-то
 13 ся не покажахте вѣрни, кой ще ви даде
 ваше-то? ^гНикой слуга не може на двама
 господари да слугува; защото или одного
 ще намрази, и другою ще възлюбѣ, или
 до одного ще ся прилѣши, и другою ще
 прѣзира. Не можете да работите на Бога
 и на Маммона.
 14 Всячко това чуяхъ и Фарисей-тъ, кон-
 то бѣхъ ^дсребролюбци; и присмивахъ
 15 му ся. И рече имъ: Вы сте ^екоито пока-
 звате себе си праведни прѣдъ человѣци-
 16 тѣ; ^жно Богъ знае срдца-та ви; ^ззащото
 онова което е високо въ человѣци-тъ, то
 17 е мерзостъ прѣдъ Бога. ^иЗаконъ-тъ и про-
 роци-тъ до Иоанна бѣхъ; отъ тогати цар-
 18 ство-то Божіе ся благовѣстуваша, и всякой
 ся нуди ^кда възле въ него. И ^лчю лесно е
 небо-то и земля-та да прѣминжѣтъ, а не
 19 една точка отъ законъ-тъ да падне. ^мВся-
 кой който напуца женѣ-тъх си и ся о-
 20 жена за другѣ, прѣлюбоудѣствува; и
 всякой който ся ожени за напуснжѣтъ
 21 отъ мжѣх, прѣлюбоудѣствува.
 19 Имаше нѣкой си вниоукъ богатъ, и
 обличаше ся въ багрѣницѣх и виссонѣх, и
 20 веселѣше ся всякой день свѣтло. Имаше
 пакъ и нѣкой сиромашъ на име Лазарь,
 21 който покрить съеб струпен лѣжеше
 прѣдъ врата-та му. И желаше да ся на-
 22 сыти отъ трошницы-тъ, които падахъ отъ
 трыпезѣх-тъх на богатый-тъ; но и псета-та
 23 идвахъ та лижехъ рапи-тъ му: И доиде
 врѣме та умрѣ сиромашъ-тъх и занесохъ
 24 го ангели-тъх на доно-то Авраамово. Умрѣ
 и богатый-тъ и погребенъ бы. И въ пѣ-
 25 къль-тъ, когато бѣше на мжкы, дига о-
 чи-тъх си и виджа издѣлѣкъ Авраама,
 24 Лазаря въ неговы-тъх объятїи: И той из-
 выка и рече: Отче Аврааме, помилуй мя,
 и проводи Лазаря, да навкаси край-тъ на
 25 пьрсть-тъх си въ водж, ^аи да расхлади я-
 зыкъ-тъх ми; ^бЗащото съм на мжкы въ
 тойзи пламыкъ. Но Авраамъ рече: Сыноу,
^внапомни си че ты си въспрялѣ твои-тъх
 добрини въ живото-тъх си: така и Лазарь

злыны-тъх; а сега той е на утѣшеніе, а ты
 26 на мжкы. И освѣнъ всячко това, между
 насъ и васъ е утвърдена пропасть голѣма,
 така щото които ищѣтъ да минжѣтъ отъ
 27 тука къмъ васъ, да не можѣтъ, нито пакъ
 които сѣх тамъ да прѣминжѣтъ къмъ насъ.
 28 А той рече: Молїж ти ся прочее, отче,
 да го пратишъ въ бащинъ-тъ ми домъ;
 29 Защото имамъ петима братїя, да имъ за-
 свидѣтелствува, щото да не бы да дойдѣтъ
 30 и тѣ на това мжчително мѣсто. Казува
 му Авраамъ: ^гИмашъ Моисея и пророци-
 31 тѣх; да слухатъ тѣхъ. А той рече: Не,
 отче Аврааме; но ако иде нѣкой отъ мър-
 твы-тъх при тѣхъ, ще ся покажѣтъ. Пакъ
 му рече: Ако не слухатъ Моисея и про-
 роци-тъх, не щѣтъ ся увѣри ^днито ако
 нѣкой си и отъ мъртвы-тъх възкресе.

ГЛАВА 17.

1 И рече на ученицы-тъх си: ^аНе е възмо-
 жно соблазни-тъх да не дойдѣтъ; но горко
 2 на оногати чрѣвъ когото дохождатъ. По
 добръ бы было за него да ся окачеше во-
 дениченъ камыкъ около вратѣ-тъх му, и да
 бжде хвърленъ въ море-то, а не да собла-
 3 зни одного отъ тѣзи малкы-тъх. Внимавай-
 те на себе си. ^бАко ти прѣгрѣши братъ
 ти, ^впогади го; и ако ся покае, прости
 4 му. И седмъ пжти на день ако ти прѣ-
 грѣши, и седмъ пжти на день ся възвѣрне
 къмъ тебе, и рече: Покаявамъ ся, да му
 простишъ.
 5 И рекохъ апостоли-тъх Господу: При-
 6 дай ми вѣрѣх. А ^гГосподъ рече: Ако
 имаште вѣрѣх колкото зърно синапово,
 7 рекли быхте на тѣзи черницѣх: Истергни
 ся, и насади ся въ море-то, и ты бы вы
 8 послушала. А кой отъ васъ, ако има ра-
 тай да му оре или да му пасе, щомъ си
 9 дойде отъ нивѣх-тъх, ще му рече: Мини,
 10 сѣдни да ядешъ? И не ще ли да му рече:
 Приготови нѣщо да вечерямъ, и стени ся та
 ми ^дслугувай, дождѣ ямъ и пїиж, и слѣдъ
 9 това ще ядешъ и пїешъ ты? Да ли ще
 10 благодари на тогызъ ратая защото е свѣр-
 шилъ каквото му е было поржчано? Не
 11 ся надѣж. Така и вы, кога направите все
 що ви е повелѣно, казувайте: Ный смы
^ераби нищожни; защото направихмы това
 което бѣхмы длѣжни да направимъх.
 11 И ^жвъ пжтуваніе-то си къмъ Іеруса-
 лимъ, минуваше прѣзъ срдѣх Самарїи
 12 и Галилеїж. И ^зседнѣжъ когато възваше
 въ нѣкое си село, срѣщихъхъ го десет-

а Іоан. 12; 36. Евес. 5; 8.
 1 Сол. 5; 5.
 б Дан. 4; 27. Мар. 6; 19. 19;
 21. Гл. 11; 41. 1 Тим. 6;
 17, 18, 19.
 в Мар. 25; 21. Гл. 19; 17.
 г Мар. 6; 24.
 д Мар. 23; 14.
 е Гл. 10; 29.
 ж Ісаал. 7; 9.

з 1 Цар. 16; 7.
 и Мар. 4; 17. 11; 12, 13. Гл.
 7; 29.
 і Ісаал. 102; 26, 27. Іса. 40;
 8. 51; 6. Мар. 5; 18. 1 Пет.
 1; 25.
 к Мар. 5; 32. 19; 9. Мар. 10;
 11. 1 Кор. 7; 10, 11.
 л Зах. 14; 12.
 м Іса. 66; 24. Мар. 9; 44 и др.

и Іов. 21; 13. Гл. 6; 24.
 о Іса. 8; 20. 34; 16. Іоан. 5;
 39, 45. Дѣян. 15; 21. 17;
 11.
 п Іоан. 12; 10, 11.
 —
 а Мар. 18; 6, 7. Мар. 9; 42.
 1 Кор. 11; 19.
 б Мар. 18; 15, 21.

е Лев. 19; 17. Приг. 17; 10.
 Іак. 5; 19.
 в Мар. 17; 20. 21; 21. Мар.
 9; 23. 11; 23.
 д Гл. 12; 37.
 е Іов. 22; 3. 35; 7. Ісаал. 16;
 2. Мар. 25; 30. Рим. 3; 12.
 11; 35. 1 Кор. 9; 16, 17.
 Филип. 11.
 ж Гл. 9; 51, 52. Іоан. 4; 4